

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGAZDASZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Négy hasábos petit sorát: 5 kr.
Nagyobb terjedelmű s több soros
hirdetést alkalmanként a leg-
olcsóbb árré: 3 vételem fel.
Bélyegdíj minden külföldi beja-
rásért 30 kr.

„Nyitlér”-ben megjelenő közle-
mény minden petit sora 20 kr.

Hirdetést felvételre a kiadó-
hivatalban, KUTASI I. könyv-
nyomdájában, valamint ZIÖHBER-
MAN H. könyv. irodájában is.

Név nélkül vagy bérmentés nélkül
beküldött kéziratok nem vétel-
nek figyelembe.

Kéziratok vissza nem
adának.

Utolsó árkelet	
pézt	árú
120.—	120.50
101.20	101.45
98.25	98.75
100.—	101.—
101.—	101.50
98.—	98.20
91.25	91.55
101.75	102.25
101.50	102.—
99.—	99.50
100.—	100.50
98.75	99.25
97.75	98.25
94.75	95.25
91.50	92.—
117.—	117.50
124.50	125.50
94.50	95.—
93.—	93.50
96.75	97.50
96.—	96.75
112.50	113.50
92.30	92.80
97.—	97.50
93.75	94.25
119.25	120.25
101.75	102.25
103.25	103.75
97.25	98.—
173.50	174.50
17.50	18.50
38.50	39.50
6.30	6.60
12.—	12.50
5.66	5.69
5.65	5.68
9.49	9.52
9.49	9.52
58.35	58.45
11.65	11.67
58.35	58.55
98.50	98.60
47.40	47.50
47.30	47.40
47.40	47.50
47.45	47.50
119.70	119.95

Árverés.
A regale-jog az 1884-ik év napjától az 1887-ik év napjáig 3 egymás utáni évben a f. évi nov. hó 12. napján Ersemjén közlegyűlési nyilvános árverés alá kerülnek az addig is az árverés alatt tartott bármikor...

Árverés.
A regale-jog az 1884-ik év napjától az 1887-ik év napjáig 3 egymás utáni évben a f. évi nov. hó 12. napján Ersemjén közlegyűlési nyilvános árverés alá kerülnek az addig is az árverés alatt tartott bármikor...

Árverés.
A regale-jog az 1884-ik év napjától az 1887-ik év napjáig 3 egymás utáni évben a f. évi nov. hó 12. napján Ersemjén közlegyűlési nyilvános árverés alá kerülnek az addig is az árverés alatt tartott bármikor...

A mi „beteg” barátunk.

(K.) Mukhtár pasa Európában való kirándulása a leáldozni siető nap fényének világát veté a politikában sok mindenre, de legkivált gondolkodóba ejt némely diplomata multja felett. Ezen egyetlen, még türethetően jó hírből álló török hadvezér és diplomatának megjelenésével az európai fejedelemek udvarában eléggé hangoztatják ma már a lapok azon nagy hibáját Magyarországnak és Ausztriának is, hogy oly gondatlanul szalasztották el az idő által nyújtott jó alkalmat; és mintegy beismerteti Ausztriával magával is azt, hogy csak önző politikai rövidlátásból nem karolta fel a felé fordult szerencsét. Azonban most már szokássá vált minden nagy események előestéjének kiinduló pontjául Berlint és Bismarckot jelölni ki.

Most már hangosan mondják a lapok, hogy e nagy fordulat Ausztria keleti politikájában Bismarcktól jön; hát az osztrák nagyhatalom nem képes már soha ön magától kezdeményezni valami jót? hol van ennek oka? talán nincs elég fegyveres ereje, melyre felépíték a dolyfős Ausztriát? vagy nincs bizalma népeinek kormányában? vagy nincsen Ausztriának a jelen néhez és fenyegető korhoz mért jó és messze előrelátó diplomatája?

A majd öt évtized felett elszáryalt idő, mint a jelenkor megteremtője, ez utolsó kérdésünkre adja meg a feleletet és pedig úgy, hogy Ausztriának nincs ma Európa előtt is elismert vezér diplomatája és talán még egy Rádeczkyt pótoló hadvezére se, mert ha ő ilyenekkel rendelkeznek, akkor bizonyára nem engedné magát a csak alig 12 vagy 13 éves ifjú nagyhatalomnak vezérserepét játszó fia által vezetett politikai ragadós madzagán; mert hogy ez úgy van, ma már nem mi mondjuk, de országos vezérlapjaink is, sőt még a francia és angol lapok is ugyanezt állítják; hiszen a „P. N.” épen most írja, hogy »Németország szívesen elfogadja Törökország barátságát, Oroszország folytonos áskálódásával és terjeszkedési vágyaival szemben.«

Miért uszítja hát Ausztriát előre? s miért javesolja Mukhtár pasának azt, hogy Ausztriával és Magyarországgal igyekezzék a keleti kérdésben egységre lépni? miért akarja a német alkotmányba burkolt despotá velünk és Ausztriával a keletnek izzó homokjából a gesztenyét kikapartatni?...

No hát a német birodalom kancellárja már jó eleve belátta azt, hogy a portát a fenyegető panszlávizmussal szemben fenn kell tartani, még pedig Ausztria nagyhatalmi létének árán is és tudja azt is, hogy arra első sorban Magyarország és Ausztria van hivatva, hogy Törökországnak segédelmére legyen, mert ezt saját fennállhatása is így követelte és követeli is; hát miért nem látta ezt be Ausztria providenciális és firtós minisztere annak idejében? hiszen előtte volt a jó alkalom, sőt a külföldi követlésekhez menesztett köriratában oda is nyilatkozott, hogy Törökország integritását megcsorbítani senki által meg nem engedélyezett; vagy csak ámitás volt ez, megelőzendő azt a bekövetkező nagy és véres adót, melylyel a magyar nemzet adózni fog a kancellár ezen rövidlátásáért? erre majd hangosan fog megfelelni a küszöbön álló fergeg kitérése.

Hát miért nem fogadta ő el 1877. után a portának három évvel később is felajánlott öszinte jobbát? a mi még akkor is más fényt vetett volna rája és az általa képviselt két országra is? vagy talán az akkor már gyengéden hirdett Törökország ma erősebb lett?... Nem azért, hanem azon egyszerű okból, mivel akkor még nem látta a berlini vasember eljöttnek az időt Ausztriát Berlin nyugalmaért sikra kergethetheti és mert akkor még nem beszélt ott Rieger két óráig a német népek, még

akkor nem lett ezáltal figyelmeztetve arra, hogy ő, habár osztrák is, de azért németek és több mint ezer évig összetartoztak. Ma már ezen is túl van a vasember és most már bátrabban neki lehet ugratni; de még most már ha győzelemmel is jönne ki a harcából Ausztria, több pénzébe kerülend, mint akkor került volna a győzelem biztos kilátásával; de hát Bismarck nem szokott felejtetni, neki mint állam vezérférfiának, első fellépésétől fogva az dul keblében, hogy Ausztriát úgy, a hogy s akkor, a mikor csak lehet, hát meg kell alázni, mert ő még nem látszik célját elérteni... azonban ma már a vaskancellár ezen vakmerő tervébe talán Magyarországnak is lesz majd egy ayomatékos szava; majd ki fog az akkor derülni, hogy sikerülend-e nekie Ausztriát másodrendű hatalommá sülteszteni, mert minden áron ezt akarja; épen úgy van ő Bismarck-sága ezzel, mint Ausztria velünk, ez is mindig abban töri fejét, hogy miként tehetné Magyarországot Ausztria gyarmatává; a mit pedig elérni nem fog soha, mert meghalni s elpusztulni tudunk, de Ausztria gyarmatává aljasulni soha!

Vagy talán nem így van, hát hol áll ma Magyarország? az ezredével dicsekvő független állami létével? épen ott, hol az alig 6 éves kis Bulgária, annak is van hadserege, de orosz, van pénze, de az muszka, van felsőbbsege kettő is, mert politikailag a porta alá, had- és pénzügyileg pedig Muszkaország alá tartozik.

Igy van Magyarország is, azzal a kis különbséggel, hogy nem tartozik két hatalmasság alá, mert hát nekünk sincsen pénzünk, sem önálló hadseregünk, és a magyar fiukból alakult katonaságot német nyelven vezényelik német tiszték és még németebb tábornokok, épen-séggel mint a politikailag csecsemő Bulgáriát; és most még a vasember agyában forrongó politikája még lejebb akarná Ausztria nagyhatalmi állását facsarni egy csavarfokkal; ezt be nem látni Bécsben, bizony-bizony nem egyéb politikai vaksgánál, mert hát ezt beláthatni, még csak nem is kell valami nagy diplomáciai jártasság, csak egy kis jóakarát és józongondolkozási tehetség, hogy melyik hibázik a bécsi balpalczon, azt hirdelenében alig is lehetne megmondani.

A közös költségvetés. A közös miniszterium ma terjesztette a delegációk elé az osztrák-magyar monarchia közös háztartásának 1884. évi előirányzatát. Az előirányzat azokban az összegekben a közös költségvetést, melyet hol napi számunkban kezdjük meg közlését.

Az izraelita anyakönyvek. Az izr. országos iroda elnöke, Schweiger Márton, mára hivatalos volt a közoktatási miniszteriumban tartandó értekezletre. Ertesítvén ott, hogy az értekezlet tárgya: az izr. községek anyakönyveinek vezetésére vonatkozó szabályzat képezi, mint a „P. L.” írja, szóval azonnal e nyilatkozatot tette, melyet később írásban is benyújtott:

„Nagyméltóságú miniszter ur! Felekeztemtől nincs megbízatásom, hogy különösen oly statutum alkotásában részt vegyek, mely a zsidókra vonatkozó külön törvény jellegével bír; ily megbízást nem is fogadtam volna el. — Tekintettel tehát arra, hogy községeink összes intézményeit, különösen pedig az anyakönyvekre vonatkozókat épen oly lelkiismeretességgel (?) szabafias szellemen kezelik, mint a keresztény felekezetek (?) a külön állami rendelkezések alkalmazását velünk szemben annál kevésbé tekinthetnek indokoltknak, mert az ily eljárásnak a jelenlegi áramlat mellett a következményekben kiszámíthatlan hatásai lehetnek! stb. Ime, így akarják a zsidók azon visszaélést orvosolni, a melyet oly sokan bujtak már ki a védőkötélzettség alól. Szép kezeles az, mikor p. o. a Schwarcz Mórícsevét nem lehetett meghatározni azért, mert a t. eszlári anyakönyvek... elsikkadtak.

A fővárosi sajtó igen gyakran ad fel nekünk talányokat épen legkomolyabb rovataiba. Egyik legtekintélyesebb lapunk, épen az, a melybe, hevesebben kardoskodott azon fel-

gógás mellett, hogy Tisza eljárásában a „nemzeti becsület” sérteve nincsen, írja tegnapi vezércikkében:

„Nagyobb megaláztatást már alig szenvedhet a nemzet, mint a minőt a magyar a horvátoktól elszenvedett. Nincsen Európában nép, mely hasonló körülmények közt eltúrte volna ezt. Nincsen kormány, a mely élére nem állította volna a dolgot s vagy tisztességet és becsületet szerzett volna a nemzetnek, melyet képviselt, vagy másnak adta volna át helyét, melyet meg nem érdemelt.”

Hát hiszen így már egy véleményen volnánk s örvendünk azon, hogy ily kiváló közlöny is eltalálja azt a hangot, a mely teljesen megegyezik a nemzet közvéleményének hangjával. Ugyane cikkből olvassuk továbbá:

„A magyar nemzet türelme valóban hosszú és nyulékony. Már kezdjük hinni, hogy végtelen. S nem jut eszébe még most sem megkérdetni Tisza Kálmántól, hogy meddig szándékozik kompromittálni mindent, a mi magyar?”

Ugy, ugy! Ezt mi már Nyiregyházárol irtuk meg, a zagrabi események után pedig csak ismételtük.

A sok zsidó lapról pedig azt hiszszük, hogy erősen szemita színezetű lap és most úgy találjuk, hogy erőnek erejével azon van, hogy Verhovay Gyula iránt, kinek hibáosságát részünkről kétségbe vonni még csak meg sem kísérelendők, rokoszenvenet igyekeznek ébreszteni. Mert ha valaki iránt, a kinek rossz s zaszága még nem is egészen bizonyos, a kegyetlenség és lázas káröröm tulzait látjuk a maga kíméletlen tevékenységében, az ellen, ha nem is érzünk mindjárt részvétet, de sorsa gondolkodóba ejt. Imé, egyszer életünkben hittünk bizonyos irányu sajtónak s adtuk elő, hogy a Verhovay háza 16 ezer forintot ér s arra már is 22 ezeret tábláztak be s már is megzafolja ezt épen az újság, a melyből mi merítettünk, így írván:

Verhovay háza.

Tegnapi telekkönyvi (!) kimutatásunk mely Verhovay házára vonatkozik, egyes helytelen adatokat tartalmaz. A házat szakértő becslők nem 16.000, hanem 30.000 forintra becsülték. A magy. jelzálog bank nem negyedik helyen, hanem közvetlenül az árvapénztár 10.000 frtos követelése után lesz betáblázva 5500 forintra, miután Dory-Jeszenszkyne (urnó?) beleegyezését adta az elébe helyezésnek.

Borzasztó! Hát ha misított telekkönyvi kivonatokkal löknek még mélyebbre egy szerencsétlen embert? És azt hiszik önök, hogy ezen sorokkal sem részvétet ébresztenek Önök iránta:

„Lapunk egy barátja arról értesít benünket, hogy Verhovay Gyula alakja nagyon megtört. Az utóbbi napok izgalmas eseményei kínosan hatottak rá. Különösen fájdalmasan érintette őt, hogy tegnapelőtt néhány legmegbízhatóbb választója jelent meg nála, a kik azt a tanácsot adták neki, hogy minden körülmények között mondjon le Czegléd városnak országgyűlési képviseléről.”

E lap másik czáfolata így hangzik: „A Péczely Kálmán, szabadságot nyiregyházi törvényszéki irnok részére a „Függetlenség”-hez beküldött adományok — mint értesülünk — rendszeren megküldettek számára, noha nyilvánosan a lapban nem voltak nyugtázva, a mit maga Verhovay Gyula nem engedett.”

Igy terjeszték ő, hogy elsikkasztottak a Solymosinának gyűlt pénzek sat. s így czáfolták meg aztán maguk. De minden e nembem képzeltét felülul azon kegyetlenség, azon nemtelenség, mely idézett lapnak e soraiban nyilatkozik:

„Nem csodálkozunk azokon a kalandos híreken, melyek Verhovay felől keringenek. Így már napok óta folyton új meg új kiadásokban azt a hirt terjesztik róla, hogy főbelötte magát.”

Es az, a ki e hirt terjesztette... az épen a czáfoló lap volt! Hát ez kellene önöknek? Halál és kárhozat „hetediziglen”? Ezt a mi keresztény moralunk nem ösmeri és ha Verhovayt hibásnak tartjuk, Önöket nem ke-

vésbbé. Önök így irnak: „Mintha lidércznyomás alul szabadult volna a társadalom, mintha rossz szellemek nyugelalumenekültünk volna valamennyien: úgy érzi mindenki azt a jótékony hatást, melyet a Verhovayékat ért végzet mindenütt gyakorolt.” Mindenki? Mindenütt? Oh a kinek nem volt oka valamitől félni, az nem félt Verhovaytól sem. De ha Verhovayt elérte végzete, most már csak az van hátra, hogy az önök hazug sajtója is vesszen, az a sajtó, mely egyik híreben leírja annak a sorsát, a kit a rossz regények olvasása örültek házába vitt, később pedig jelenti, hogy „Lapunkban legközelebb Gyémántos Pali vagy a budapesti fojtogatók címmel érdekesítő és felette szofisztikus eredeti regény közlését kezdjük meg, melyre már előre felhívjuk t. olvasóink figyelmét.” Gratulálunk az újságnak és érdeklődő olvasóinak!

A delegációk ülészaka tegnap vette kezdetét, s a közös kormány előterjesztette és nyilvánosságra hozta a monarchia 1884-re szóló közös költségvetési előirányzatát. Közöljük tájékozással a költségvetés bevezető részének végösszeállítását, ebből kiderülne, hogy egy jövő évi közös költségvetés, mint a boszniai és hercegovinai rendkívüli hadseregi szükséglet 1884-re csekélyebben mint 1883-ra előirányoztatott.

A miniszterium előterjesztésének ide vonatkozó része, mely egyuttal a költségvetés főbb tételeit az 1883-ik évi összehasonlítva közli, következőleg hangzik:

Az 1884-ik évi előirányzat A. alatti som-mázata összesen 118,306.913 frtnyi nyers szükséglet mutat, és a 3.136.044 frtnyi fedezetnek levonása után marad 115,170.869 frtnyi tiszta szükséglet.

Ezen tiszta szükséglet fedezésére mindenekelőtt az 1884. évre előirányzott határvám-jövedék többlete 17,063.070 frttal fordítandó, melynek levonása után 98,107.799 frtnyi szükséglet marad.

Ha ezen összegből a magyar kincstár terhére egyelőre lehuzaadó 2 százalék 1.962.155 frt 98 krral levonatik, a járulékok által fedezendő szükséglet 96.145.643 frt 2 krt tesz.

Ebből esik a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országokra 70%, vagyis 67.301.950 frt. 11 kr. a magyar korona országaira pedig 30%, vagyis 28.843.692 frt. 91 kr.

A delegációknak 1882. november 18-án kelt és legfelsőbb helybenhagyást nyert határozatai szerint a közös államháztartás 1883-ik évi tiszta szükséglete, a határvám tiszta jövedelme fejében előirányzott 14,670,255 frt. levonása mellett 99.811,763 frttal állapított meg, mely összegből a magyar kincstár terhére egyelőre levonandó 2 százalék 1.998.235 frt. 26 kr. és a 97.913,527 frt. 74 krti maradekból a törvény értelmében a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok által fedezendő 70 százalék 68.539,469 frt. 42 kr. és a magyar korona országai által fedezendő 30 százalék 29.374,058 frt. 32 krt tett.

E szerint tehát a járulékok által fedezendő szükséglet az 1884-ik évben, mely tesz 96.145.643 frt. 02 kr., a mult évihez hasonlítva, mely tesz 97.913,527 frt. 74 krt., csekélyebb 1.767,884 frt. 72 krral és ennek folytán az 1884-ik évben a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok járulékbeli tartozása 1.237,519 frt. 31 krral, a magyar koronához tartozó országoké pedig 530,365 frt. 41 krral csekélyebb.

Az 1884. évi előirányzatnak B. alatti összegzése a Bosznia és Hercegovinában, tovább a Limterületen álló parancsnokságok, csapatok és intézetek 1884. évi rendkívüli hadseregi szükségletének fejében 7.307,000 frtot mutat ki, mely összeg az 1883. évi 8.988,000 frtnyi engedélyezéssel szemben 1.681,000 frttal csekélyebb.

A fentebbi 7.307,000 frtnyi közösen fedezendő rendkívüli hadseregi szükségletből a magyar kincstár terhére egyelőre levonandó 2 százalék 146,140 frt és a 7.160,860 frt maradványból a törvény értelmében a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok által fedezendő 70 százalék 5.012,602 frtot és a magyar korona országai által fedezendő 30 százalék 2.148,258 frtot tesz.

Az 1883. évre igénybe vett póthitelek tesznek: a külügyminiszterium részére 77,203 forint 10 1/2 krt, a hadi tengerészet részére 859,696 frt 28 1/2 krt, összesen 936,899 forint 39 krt.

Ezen összegből a magyar kincstár terhére egyelőre levonandó 2 százalék 18,737 frt 99 kr és a 918,161 frt 40 krti maradványból a törvény értelmében a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok által fedezendő 70 százalék 642,712 frt 98 kr.

Debreczen szellemi életéhez.

— Levél a szerkesztőhöz. —

(II.) Ugy hiszem, hogy előbbi levelemben, teljes hűséggel írtam meg mindazt, a mi városunkban, egy köznevelődési-kör-féle egyesület megalakítása érdekében történt; e vázlat bizonyosság egyfelől arról, hogy sokan érezték szükségét ily szellemi központnak, másfelől pedig annak, hogy még többek erélyes törekvése is zátonyra kerül a közönség megfoghatatlan közönye miatt. Pedig hiszen minden a közönség érdekében történt volna, mert a kezdeményezők, nem akarták magokat elkülöníteni egy egyesületben, sőt épen a legfőbb cél volt az egymásra való, kölcsönös hatás által szellemi köznevelődésünket, a lehető legnagyobb mértékben előmozdítani, a miben először használni leendőtt volna a közönségnek, aztán az irodalomnak és a művészetnek, melyek különben is a vidéki nagyobb városokban úgy elvanak nyomva, hogy a fejlődés, előrehaladás s az elismerés, el nem érhető kívánság marad részükre.

Debreczenben — különben — mondhatná valaki, pártolva van az irodalom és a művészet is. Ime 3 hírlapot tart fenn a közönség s hogy színháza virul bizonyosság rá nem más mint azon kétségtelen tény, hogy elyereséért a haza minden valamire való vidéki színházgatója pályáznia szokott. De az a kérdés, elég van-e ezáltal téve a szellemi szükségletnek? Nincs. Ezt teszi más, jóval kisebb város is, hol szintén jelennek meg lapok, még több mint Debreczenben s szintén virágozó színházzal rendelkeznek. Így van Arad, így Nagyvárad, Szathmár, Temesvár, Kassa stb. . .

Es a városok mindenikében van egy egy köznevelődési kör. Az a r a d i n a k elnöke a főispán: Tabajdi Károly; a s z a t m á r i n a k elnöke a püspök: Schlauch Lőrincz; a temesvárinak Ormós főispán stb. Tagjai az illető városok közönségeinek csaknem minden rendű és rangú teljes műveltséggel bíró, vagy törekvő egyenei, kik külön szakosztályokba sorozva magokat, vagy irodalommal, vagy művészettel, tudományal és egyébekkel foglalkoznak; szóval a közönségeket igyekeznek valósággal közös birtokká tenni s nem riadnak vissza semmi áldozattól, hogy a szellemi központból kikérje a legkellemebb utakon is módok által szerezzék meg a rá eshető részt. Es Debreczenben nagyszerű alkalom volna az ily tény véghez vitelére. Igen szép számmal vannak a kik t e n y l e g foglalkoznak az irodalommal, több mint a mennyi e lapok hasábján megnevezve volt *) sokan a kik a művészet különböző ágait művelik, van több tudósunk, szakfűrtünk, 100-nál több, tanítással és így tanulmányozással foglalkozó egyene, ugyan ki volna vakmerő azt állítani, hogy ily szellemi erős csoport nem teremthetne egyesülten szép eredményeket, ha városunk egy tekintélyes, közszeretnek és bizalommal örvendő egyénisége kibontaná a szellemi előhaladás zászlóját és soraközönsége felé mindazokat, kiknek városunk és annak közönségeinek előhaladása szintén fekszik?

Korunk szellemi haladást kíván mindenkitől, mindenütt. Atezik ezt a vidéki fejlődő városok és serényen igyekeznek előhaladásukban lépést tartani a fővárossal, ne hogy nagy hátramaradva, a kilömbözött szegényekre áthidalhatatlan legyen. A főváros már is lenéz bennünket, nem törődik velünk. Sőt azt szereti, ha egészen ráuntalva leszünk minden tekintetben. Es ez könnyen megtörténhetik, mert sokaknak erős gyöngyök csak azt tartani jónak

*) Ilyenek első sorban K ó s a Károly ur, az ügyes humorista, B e k é s i Gyula tanító sat. Szerk.

és elfogadhatónak a mi a fővárosból kerül. Egy fővárosban lakó író vagy művész neve biztosíték előre a vidéken nyerendő sikernek, pedig gyakran kétséges értéket szokott közönségre bocsátani. Ez eredményezi igazán közönségre a vidéki tehetségek elnyomását semmivé tetelet. Volt Debreczennek egy jeles s z o b r á s z a, a közönyt megölte előhaladását. Most Szabadkán kőfaragó lett, mert szülő városában ez sem lehetett. Mi lesz a jövője Kovácsnak, a Münchenben tanuló ifju festésznek, ha vissza tér? Bizonyára fog czegeket festeni és ládákat, lóczákra tulipántokat, basa-rezszakát pingálni, mert akár-milyen jeles tehetség legyen is, a fővárosból még a svinderek is képesek elnyomni.

Mennyi üdvöst tehetne ilyenkor a köznevelődési-kör. . . ?

De hát mikor fog ez megalakulni? Epen a napokban olvastam, hogy az iparoskör szakosztályokra fog alakulni és egyik szakosztályának neve: K ö z n e v e l ő d é s i o s z t á l y. Nagyon melegen üdvözölhetni e szakosztály felállítását, mert tekintve azon körülményt, hogy az iparosok körnek tagjai nem csak iparosok, de a társadalom más osztályába tartozó egyének is, remelhető, hogy a szakosztály — helyes irányú vezetése mellett — a leüdvösebb hatással leendő köznevelődésünkre s ha a vezetők széles körre terjesztik ki működésüket, kétségtelen, hogy e szakosztályban csakhamar központossitni lehet városunk szellemi erőit s a rendezendő felolvasási előadási s egyéb estélyeknek, hozzá fog szokni közönségünk az ily nemű élvezetnek, melynek haszna kiszámíthatatlan lehet viszonyainkra.

Üdvös lenne, ha az iparoskör köznevelődési szakosztálya alosztályokat alakítva, s lehetővé tenné, hogy ez épen ug működhessek, mint azok az egyesületek, melyekről fentebb volt említés téve. Ezen reményben, s okulva a mulban merített tapasztalásoktól, ha egyelőre elhalasztjuk is a „C s o k o n a i - k ö r ” y a y más nevű köznevelődési egyesület alakítását, ne tegyünk ellene egy szót sem. Bizuk az időre s igyekezzünk az iparoskör által már tenyleg nyújtott kedvező alkalmat a lehető legjobban felhasználni, ez által városunk szellemi életének virágzását fogjuk munkálni. (Szj.)

Áldozat.

Az a halott, a ki áldozata és egyrészt azon főúri lehaságnak, mely vagyónak csorbáit általa lenezett elemek kincseivel igyekszik helyrehozni, má s r é s z t a magokat „gyakorlatiakká” valló, de azért leányainak penzükön, nem boldogságot, hanem üres czímet és nevet vásárolnak, a szerencsétlen Batthyány István gróf (Batthyány Zsigmond gróf és Erdődy Johanna grófnő fia) 1854. szept. 27-én született, így huszonkilenc éves volt. Tanulmányai nagy részét a becsi Theresianumban végezte, majd a hetvenes évek legvégén Budapestre jött és itt egy huszárezredben szolgált mint közhúszár. Katonaszolgálat hosszabb volt a rendszerű, mert ezredre katonaszökevénynek vette őt és büntetés időt szabott rá, az előlépés kizárásával. A fiatal gróf (ritka szép, deli természetű ember) ez időben a főváros ismertebb alakjainak egyike volt. Vagyonai viszonyai nem engedték meg, hogy mágnaskörökben foroghatson; középosztálybeli fiatal emberek víg társaságában élt hát zajos napokat. Heves természetű, vakmerő fellépése sok összeütözést, kellemetlenséget és bajt szerzett a fiatal katonának, a kit ez időben sürűn emlegettek a lapok rendőri rovatán. Az 1876-ik évi török barát ifjúsági tüntetéseken katonai letéren élénk részt vett; így beszélnek róla, hogy a török konzulnak

szánt fátylászene betiltása alkalmával a Jókai házából visszatérő demonstráló tömeget kivont karddal vezette. Kitöltvén szolgálati idejét, távozott a fővárosból vidékre és azóta, még azok is igen keveset hallottak felőle, a kik ittartózkodása alatt szoros baráti viszonyban állottak vele. Neve csak akkor tűnt fel újra, mikor az ismeretes affaire megpendült az újságok nyíltereiben. Megemlítjük még, hogy gróf Batthyány István egyike volt a legügyesebb kardvivőknek; hogy czéllövessel foglalkozott volna, arról a hozzá közel állók sem tudnak semmit. Batthyány Ferencz, Trefort miniszter veje, ki pár év előtt elhunyt, bátyja volt Istvánnak, de alapjában egészen más természetű férfi: csöndes, nyugodt ember, jó családapa, ellensége fiatal korától minden kalandnak. Batthyány István 3—4 év óta Nagyváradon lakott, s az ottani illeték (kiszabási hivatalnál) volt alkalmazva. Szerény állása dacára a nagyváradai előkelő körök szívesen fogadták az elegáns, férfias szépségű fiatal grófot; a kit hivatalnok társai mint jó czimborát kiálolan szerettek. Nagyváradon tartózkodása alatt szorgalmas hivatalnok volt, s az egykor heves természetű fiatal ember férfias komolysággal viselte magát, csak olykor-olykor tört ki belőle a régi indulat, a mely gyakori kellemetlenséget szerzett neki az életben.

Magáról a párbaj lefolyásáról olvasuk: Gróf Batthyány István, kinek segédei határozottan azt követelték, hogy a párbaj ne Budapesten — hol az meghusítottat volna — menjen végbe, segédeivel együtt má reggel 4 óra 7 perczkor érkezett a személyvonattal ide. Dr. Rosenberg Gyula segédeivel dr. Posch Gyulával és Gulácsy Kálmán az Orsz. bank tisztviselővel, valamint dr. Antal Géza tanárral a gyorsvonattal egy negyed órával később érkezett Temesvárra. Mindezen urak Budapestről Lugosra váltottak jegyeket, hogy az esetleges nyomozásokat meghusítsák. Időközben gróf Batthyány segédei, Dadányi Jenő és Damaskin Arzén, a közelfekvő erdőcskében ki merték a távolságot s megtették a kellő intézkedéseket. Háromnegyed hat órakor — már ekkor világos volt — miután a mindkét részen levő segédek ismételve hiába kísérletet meg a feleket kibékíteni, a pisztolyok megtöltettek s jel adatott a lövésre. Megállapodás szerint 25 lépés distance-ról, mindannyiszor 5 lépés advance-al, háromszori golyóváltásnak kellett volna történni, ily módon azonban, hogy az első vörnél a párbaj befejezettnek lett volna tekintendő. Gróf Batthyány lött először; közvetlenül utána dr. Rosenberg Gyula, anélkül, hogy helyét elhagyta volna. Mindkét lövés hibázott. A segédek még egy kísérletet tettek az ellenfelek kibékítésére, ezek azonban, kik a legnagyobb nyugalommal viseltek magukat, mítsen akartak erről tudni s pisztolyaikat oda adták a segédeknek megtölteni. Gróf Batthyányi második golyója dr. Rosenberg mellett szökött el, erre dr. Rosenberg 3 lépést tett előre s lött. Golyója átcsapta a gróf vállán az inget a mit azonban sem a gróf sem segédei nem vettek észre. A pisztolyok újra töltöttek, megtörtént a harmadszori golyóváltás is. Az ellenfelek helyeiken, tehát egymástól 22 lépésnyi távolban maradtak; gr. Batthyány ismét előbb lött, s golyója magasan repült el Rosenberg feje fölött. Az utóbbi ezután egy másodperczig czélezva lött, mire Batthyány homloka középen találva, némán szótlanul rogyott a földre dr. Antal Géza azonban lemondott minden feleslétségi kísérletről. Rosenberg egy pillanatig ingadozott s azután kezzeit odanyujtva segédeknek, melyen megrendülve felkiáltott: „Rettenetes! Miért nem talált a golyó inkább eugem!” —

Gr. Batthyány segédei Temesváron maradtak, míg dr. Rosenberg segédeivel és az orvossal elhagyta a várost.

Helyi hírek.

* A debreczen-nánási vasút kisajátítási ügyeiben ma délelőtt gyűlés volt a városháza nagy tanács-termében; ugyanily ügyben lesz e hó 30-ikán, a melyre több érdekelt fél leendő meghíva. Kapcsolatban e hírel azt is megemlítjük, hogy a pályaut munkálatai már megkezdődtek, még pedig az illető felek megkezdése és tudomása nélkül. Így a kerttulajdonosok kenytelenek voltak kárpótlási igényeik megállapítása czéljából a hatósági illetékes közegehez fordulni, ki a megejtett vizsgálat után jelentéstet betérjesztette a tanácshoz.

* A honvédségből. Az 1883-ik évi XXXV-ik törvényczikk alapján, a közös hadsereg tartalékából a m. kir. honvédség szabadságot állományába áthelyeztetik: S z o m b a t h y János tartalékos hadnagy, a 39. sz. gy.-ezredtől az észak-bihari 46-ik honvéd-zászlóaljhoz.

* A ref. tanítók tegnapi értekezete, a mint értesültünk, nem vezetett kellő eredményre. Különösen feltűnő az, hogy a tegnapi általunk is említett ügy iránt, a tanítói kar tagjaiban oly csekély az érdeklődés, hogy felni lehet attól, miszerint a vidéki kartársak, megfogják indítani a protestáns népiszkolai lapot s ekkor a szellemi központ majd nem Debreczenben, de más helyen lesz.

* A váltohamisító Gy ö r ö s s y Gábor volt városi urak, pár évvel ezelőtt rosza adta a fejét. Váltokát hamisított Sikerült is ez a veszedelmes művelet neki négy ízben, a magánokirat hamisítást is 4 ízben helybeli családfő neveinek fölhasználásával. Végre azonban rajtavesszett a mesterség. Mikor megtudta, hogy rossz tettének rossz következményei sújtani fogják, megszökött s a büntető igazságszolgáltatást kijátszani igyekezett. Azonban nem sokára elfogták s a helybeli törvényszék börtönébe szállították a szerencsétlen fiatal embert, ki nős és két gyermek atyja. Ügyének ma tartott végtárgyalása alkalmából a terhelő körülmények ellenében meg nem állható melegségeket hozott föl. A kir. törvényszék váltó őt és magánokirat a h a m i s í t á s vétségében bűnösnek mondta ki, s ezért öt évi fegyházra, valamint a rabtartási s károsultak részére megtérítendő költségek megtérítésére ítélte.

* A csángóvá és katolikus vallásúvá lett Stern Móricz vagy újabb néven A n d r á s f a l v a y Márton, tegnap délután szerkesztő segédnként volt. Sokat beszél azon viszontagságokról, a melyeken keresztül kellett mennie 1876 óta, míg Andrásfalván végre megtudott telepedni. És ott — mondá — megvan elégedve, fizetése 18 pengő forint, mindennap más lakos látja el étellel és nyáron örömmel végzi a mezei munkát. Itthon nem kíván maradni. Volt hitsorsosai hidegen, elutasítólag fogadták. Irt egy verset is lapunk számára, melyben megnyugvással tekint változatos multjára s a következő versszakal végzi művecskéjét:

„Vissza ismét, vissza oda Hol szerényen élhetek, Tanítóskál — kassa, kapa Megelegít engemet!”

A versecske elég gyöngye ugyan, de őszinte érzelmét tolmácsol. — A fiatal csángó 21 éves most és mint mondá, többé aligha jó a régi hazába.

* Színház. A tegnapi előadás on ismét igen jól mulatott a közönség. Mely inkább az

A »DEBRECZEN« TÁRCZAJA.

DALOK.

Nehány levél, egy hervadt rózsza Egy hullatag, kis, könnyű kendő, A mi töltőd maradt s a multból — Mind oly csekély, — mind oly veszendő. Papir foszlány, száraz virág, sőt — Egy darab rongy is — kába álom — Mégis tovább tartott ó j a j m i n t Szerelmed, mint a boldogságom!

S m g m a r a d t a l á z a s, f o r r ó k ö n n y ű, Mely ott ragyog még pilláimon Téged sirat — és e könnyű homályja Engem már örökre árnyba von. Nincs keje, szerelme a világnak, Mely osztaná ezt a mély borut, Csak a sir . . . ó b á r n e l e n n e h o s s z ű Számomra odáig már az ut!

Gróf Vay Sándor.

Rezes Bálint bűnhődése.

— Rajz — (Vége.)

A vasas láda is mintha megcsöremes s kérdezné: „Ugyan minek gyűjtöd? Ugyan kinek gyűjtöd? Hisz nem első örökké!” . . .

A szegény varróleány lesütött fővel si-etett az utcákön végig. Hanem egyszer mégis fölemelte tekintetét a földről, mikor jegyesével karján Aray Sándor ment el mellette, ki rá sem nézett; pedig észrevette, nagyon is észrevette.

Szűró fájdalom nyilatalt végig, a szegény lesújtott leány szíven. Hát elhagyta mindenki, ő is ő is. Pedig csak az ő szerelme kapcsolta e nyomorult elethez; már most nem köti többé semmi, épen semmi.

Bélegett a szerény butorzatú szobába,

hol valami ágyhoz kasonló állványon, beteg nő feküdt. Hosszu idő óta nyomhatta az ágyat, látszott becsélt arcáról s aszott karjairól.

— Ugy, nem akar várni az a gézengúz, az a vérszopó. Jó, majd sugok valamit fölébe . . . Így beszélt a beteg nő s arca ijesztő piros színt öltött.

Megy a lányka, mint mondta munkáért eltávozott, a beteg fölemelkedett ágyából s lelépett a földre, de betegsége igen megviselte, szédülés fogta el; majd a pallóra rohant, csak nagysokára volt képes ügygyel-bajjal felöltözöködni. . .

Ismét kopognak Rezes Bálint ajtaján, törődött öregasszony lép be: Mogorva Jánosné.

— Mit akar? kérde szokott mogorva hangján az uszórás.

— Az, hogy legyen szive, hogy legyen istene, hogy ne ölje meg szegény gyöngye lányom és ne öljön meg engem.

— Semmi közöm kendetekhez. Mondtam, a mit mondtam. Takarodjék!

Mogorva Jánosné sötétlen nézett Rezes Bálint: kűszködött magában, hogy mondja-e ne mondja; végre megszólalt:

— Megyek mindjárt, de elebb elmondok valamit; majd meglátom kikerget-e akkor is házából.

Ma épen tizenkét éve, hogy boldogult Jánosommal innen Megyvárra hurczolkodtunk, mert házukat, kevés földünket ön eladta. A szomszéd városba vezető uton egy fa alatt, síró kis lányt vetünk észre. János mindjárt megismerte kiej. Megesett szívünk rajta; apján a szivtelen uszórásom is bosszút akarunk állítani; gyermekünk nem volt; magunkhoz vettük.

Bálint lesült figyelemmel leste az özvegy asszony minden szavát; hogy kissé szűnetet indultatosan ugrott fel.

— Hol van a lányom? Mit csináltak szegény lányommal? Beszéljen gyorsan, ne ki-nozzon!

— Lányát becsületes, tisztességes lányknak

neveltük. Hogy özvegy lettem, ide jöttem vele; ő öreg napjaim támasza. Epen most volt itt apjánál és apja kiutasította.

— Asszony! mit csinált? — hörög Rezes Bálint földökölva, gyer hajába markolva. Veszessen hozzá! Veszessen lányomhoz, drága egyetlen mindenemhez.

Az öreg mogorva ember ereiben a henyvér ismét gyorsan keringett, mint ifjúsága napjaiban, mikor kedveséhez sietett. A beteg gyengült nő alig bírt nyomában maradni. De Piroskát nem találták hon, nem jött még vissza.

Rezes Bálint föl alá járt, nagy léptekkel a kis szobában. Telt fel óra, egy óra, Piroška még mindig késétt.

— Hova ment? menjünk utána! A szomszédok az Ipoly felé láttak menni.

— Mit csinált ottan? mit keres arra? mormogá ijedten Mogorva Jánosné.

Hideg borzongás futott végig Rezes Bálint törődött testén.

— Menjünk utána, gyorsan menjünk. — Nem bírok tovább, elhagyott minden erőm — nyögte a beteg.

— Ugy nyujtsa karját, támaszkodjék reám.

S a gazdag Rezes Bálint úgy ment végig a népes utcákon közönséges mesterember özvegyével karján. Amult-bámult az egész város lesz most mende-monda. A kávéseniék két hétre el vannak látva rágni valóval.

Hanem Rezes Bálint nem törődött semmivel; csak azaz egy gondolat hozta agyát háborgásba mit csinált leánya az Ipolynál. Talán fürdeni ment, ugyanis olyan rekkenő meleg van; alig bír az ember léleketet venni.

Ott vannak már az Ipolynál. Piroskának sehol sincsen nyoma. A víz halk morajjal locsolja a partokat, töle ugyan nem lehet semmit megtudni.

Rezes Bálint csak bámul a vízbe. Mindig lesütött fővel jár. Nem meri szemét soha az

égre emelni, nem jó barátságban áll vele. Pedig de jó esnek most egy könyörgő tekintetet vetni arra a ragyogó — két boltzatra.

Ó csak a vízbe néz. Hej ha az a víz megszólalhatna, ki nem fogyna a szomorú regékből egy évig sem. Elmondhatná mennyi szomorú leány, mennyi bánatos ifju és törődött öreg is állott partján, a zuzott szivben kihaló reménynyel; lelkük, melyet addig a hit melegített, úgy fázott, didergett; agyuk meg lángolt, égett, háborgó eszavaró eszmék zűbében. Aztán leszálltak enyhét keresni a hűs vízbe és az a jó víz meggyógyította őket oly szépen, hogy többé semmi fájdalmat nem fognak érezni, soha többé.

Rezes Bálint csak a vízbe bámul De mi uszik onnan feléje, mit hoz a víz? Valami emberi testet. Ej! Dehogyan valami fatuskó lesz, könyes szemei, izgatott képzelet adnak neki csak emberi formát.

Mogorva Jánosné kidülledt szemeit arra a valamire mereszti, már egészen közel ért, megismeri.

— Piroška! Piroškám! sikoltott az özvegyasszony és összerokadt a parton.

— Lányom, édes lányom! ordított Bálint s gyötrelemtől eltorzított arcát, rettentő, fénytől csillogó szemeit elő felé emelve, a vízbe ugrott.

A holttest szépen lassan uszott feléje; karjaiba fogta a karsu tetemet, kivitte és szépen a parti sűrűbe bocsátotta: Hideg, nedves arcát, szétbontott csapok aranyfényű dus hajatát számtalan csökökkel halmozta el.

Emberek gyűltek össze, Mogorva Jánosné elvitték; a gyermekek bámuló áhitatos arccal simultak szüleikhez, s félénken néztek Rezes Bálint, ki még mindig ott térdelt, ott könyezett lánya holttestére ráborulva; neha néha fájdalmasan felsohajtott:

— Lányom, édes lányom! bocsáss meg!

Varsányi Gyula.

olcsóbb lyok és ságnak szimulírta is, tünő igy tuk, biz hatást. pok né eladásá sikerről nök kir hamis a sajtót dekes vénszelyása se Az eset szakcs ereszke Julián kik, ho b o r á o lyan fe csak ó mas ma az időse jét nag járt A lette" a 3 ról le czárókba másképy falun le idősök akart a lott, ne tartott a leányt a tani. Ez zsidó m ki is bu tihéz az nait is m k a " m l á b a t mondá. kezére: oly szép Az elbó Ekkor a ferszert riutot, nevezhe A kuruz utjára, két leán az belet nag likkal á k, a m kére a ezai ten lálkozni g é n y e fognak meg töb várva n na nézte let kere nit e fog jelent a hunczus t ó r v e s oly nagy vagy be ni, mig aztán ő fellebbe. önkénté A megí tásra tá lakó es neven v magavá nyeret a bírós ságra é a gazda * akaráv ben lev hátulsó szokták czimzett lapján í tem. K Kedves ertem, nem ba godat te alj dan Kaszárú egészé logban fordult a fia e volna. * gyaloge verszol Ze il * változo meg m kon fol szóval szem l

segédei Temesváron maradtak, segédeivel és az orvossal st.

Helyi hírek.

zen-nánási vasút kisajátítási... czen-nánási vasút kisajátítási... czen-nánási vasút kisajátítási...

egből. Az 1883-ik évi XXXV-ik... egből. Az 1883-ik évi XXXV-ik... egből. Az 1883-ik évi XXXV-ik...

amitők tegnap értekezlete, a... amitők tegnap értekezlete, a... amitők tegnap értekezlete, a...

amitők tegnap értekezlete, a... amitők tegnap értekezlete, a... amitők tegnap értekezlete, a...

és katolikus vallású lett... és katolikus vallású lett... és katolikus vallású lett...

emmet, vissza oia... emmet, vissza oia... emmet, vissza oia...

győne ugyan, de őszinte... győne ugyan, de őszinte... győne ugyan, de őszinte...

tegnapi előadásán ismet... tegnap... tegnap... tegnap...

barátságban áll vele. Pe... barátságban áll vele. Pe... barátságban áll vele. Pe...

sak a vízbe bámul De mi... sak a vízbe bámul De mi... sak a vízbe bámul De mi...

roskám! sikoltott az őz... roskám! sikoltott az őz... roskám! sikoltott az őz...

és lányom! bocsáss meg!... és lányom! bocsáss meg!... és lányom! bocsáss meg!...

Varsányi Gyula.

olcsóbb helyeken volt tömeges, míg a páho... olcsóbb helyeken volt tömeges, míg a páho... olcsóbb helyeken volt tömeges, míg a páho...

* Férj keresők és férj szerző. Igen ér... * Férj keresők és férj szerző. Igen ér... * Férj keresők és férj szerző. Igen ér...

* Gyógyulást. Tegnap este egy 8 óra... * Gyógyulást. Tegnap este egy 8 óra... * Gyógyulást. Tegnap este egy 8 óra...

* Jókai - Debreczenről. A nagy regény... * Jókai - Debreczenről. A nagy regény... * Jókai - Debreczenről. A nagy regény...

* Kisajátítási munkálatok. A mint érte... * Kisajátítási munkálatok. A mint érte... * Kisajátítási munkálatok. A mint érte...

Hazánk s a külföld.

-- Izgalmas eset történt hétfőn délelőtt... -- Izgalmas eset történt hétfőn délelőtt... -- Izgalmas eset történt hétfőn délelőtt...

* A „Függetlenség” ügye. A „N. Újság”... * A „Függetlenség” ügye. A „N. Újság”... * A „Függetlenség” ügye. A „N. Újság”...

* Tüzlőtőlünk ünnepélyen csak a derecskei... * Tüzlőtőlünk ünnepélyen csak a derecskei... * Tüzlőtőlünk ünnepélyen csak a derecskei...

* Drága pof. Egy fiatal gazda, a háznál... * Drága pof. Egy fiatal gazda, a háznál... * Drága pof. Egy fiatal gazda, a háznál...

* Kuriózum. Egy szolnoki atyafi 1 frtot... * Kuriózum. Egy szolnoki atyafi 1 frtot... * Kuriózum. Egy szolnoki atyafi 1 frtot...

* Önkéntesek. Az idén a helybeli 39 ik... * Önkéntesek. Az idén a helybeli 39 ik... * Önkéntesek. Az idén a helybeli 39 ik...

* Időjárásunk a jelek szerint egész ősziesse... * Időjárásunk a jelek szerint egész ősziesse... * Időjárásunk a jelek szerint egész ősziesse...

* Valósult gyanu. Mint lapunk r e g e b... * Valósult gyanu. Mint lapunk r e g e b... * Valósult gyanu. Mint lapunk r e g e b...

* Temetés. Beyler István, katona... * Temetés. Beyler István, katona... * Temetés. Beyler István, katona...

* A gyönyölet iránt nem valami nagy... * A gyönyölet iránt nem valami nagy... * A gyönyölet iránt nem valami nagy...

* Gyujtogatás. Tegnap este egy 8 óra... * Gyujtogatás. Tegnap este egy 8 óra... * Gyujtogatás. Tegnap este egy 8 óra...

* Jókai - Debreczenről. A nagy regény... * Jókai - Debreczenről. A nagy regény... * Jókai - Debreczenről. A nagy regény...

* Kisajátítási munkálatok. A mint érte... * Kisajátítási munkálatok. A mint érte... * Kisajátítási munkálatok. A mint érte...

Hazánk s a külföld.

-- Izgalmas eset történt hétfőn délelőtt... -- Izgalmas eset történt hétfőn délelőtt... -- Izgalmas eset történt hétfőn délelőtt...

* A „Függetlenség” ügye. A „N. Újság”... * A „Függetlenség” ügye. A „N. Újság”... * A „Függetlenség” ügye. A „N. Újság”...

* Tüzlőtőlünk ünnepélyen csak a derecskei... * Tüzlőtőlünk ünnepélyen csak a derecskei... * Tüzlőtőlünk ünnepélyen csak a derecskei...

* Drága pof. Egy fiatal gazda, a háznál... * Drága pof. Egy fiatal gazda, a háznál... * Drága pof. Egy fiatal gazda, a háznál...

* Kuriózum. Egy szolnoki atyafi 1 frtot... * Kuriózum. Egy szolnoki atyafi 1 frtot... * Kuriózum. Egy szolnoki atyafi 1 frtot...

* Önkéntesek. Az idén a helybeli 39 ik... * Önkéntesek. Az idén a helybeli 39 ik... * Önkéntesek. Az idén a helybeli 39 ik...

* Időjárásunk a jelek szerint egész ősziesse... * Időjárásunk a jelek szerint egész ősziesse... * Időjárásunk a jelek szerint egész ősziesse...

ház meggyűlölet osztályára szállították. A sze... ház meggyűlölet osztályára szállították. A sze... ház meggyűlölet osztályára szállították. A sze...

Muzsák.

— Petőfi, mint drámaíró. A kolozsvári... — Petőfi, mint drámaíró. A kolozsvári... — Petőfi, mint drámaíró. A kolozsvári...

Törvényszék.

— A neustettini zsinagoga folygyjtása... — A neustettini zsinagoga folygyjtása... — A neustettini zsinagoga folygyjtása...

Közgazdaság.

— Az érmelléki szüreték tegnapelőtt... — Az érmelléki szüreték tegnapelőtt... — Az érmelléki szüreték tegnapelőtt...

— Szolnokról írják, hogy az 1885-diki... — Szolnokról írják, hogy az 1885-diki... — Szolnokról írják, hogy az 1885-diki...

— Husárok: megállapítva s bejelentve... — Husárok: megállapítva s bejelentve... — Husárok: megállapítva s bejelentve...

— Sertés vásár. K ó b á n y a, okt. 22... — Sertés vásár. K ó b á n y a, okt. 22... — Sertés vásár. K ó b á n y a, okt. 22...

— Apró-cseprő. Németh Albert beszél, hogy egyszer... — Apró-cseprő. Németh Albert beszél, hogy egyszer... — Apró-cseprő. Németh Albert beszél, hogy egyszer...

Apró-cseprő.

Németh Albert beszél, hogy egyszer... Németh Albert beszél, hogy egyszer... Németh Albert beszél, hogy egyszer...

Az után hátra fordult a képviselőhöz... Az után hátra fordult a képviselőhöz... Az után hátra fordult a képviselőhöz...

Az anyai szív a legszebb és legbiztosabb... Az anyai szív a legszebb és legbiztosabb... Az anyai szív a legszebb és legbiztosabb...

ja már őszbe borul; — és bár melyikünk szá... ja már őszbe borul; — és bár melyikünk szá... ja már őszbe borul; — és bár melyikünk szá...

Az asszony.

„Menyországának” hívánk aránkat... „Menyországának” hívánk aránkat... „Menyországának” hívánk aránkat...

Nemo.

„Férj és feleség egy lélek, egy test” szok... „Férj és feleség egy lélek, egy test” szok... „Férj és feleség egy lélek, egy test” szok...

Szegénység csak azon teher, melyet mi... Szegénység csak azon teher, melyet mi... Szegénység csak azon teher, melyet mi...

Nem tudom, hogy a katonánál a di... Nem tudom, hogy a katonánál a di... Nem tudom, hogy a katonánál a di...

Legkekebb verü arisztokrata akkor...

A legkekebb verü arisztokrata akkor... A legkekebb verü arisztokrata akkor... A legkekebb verü arisztokrata akkor...

Miért sajnálkozik a művelt, de szegény... Miért sajnálkozik a művelt, de szegény... Miért sajnálkozik a művelt, de szegény...

— Szi ház. Csütörtök, október 25-én Kék... — Szi ház. Csütörtök, október 25-én Kék... — Szi ház. Csütörtök, október 25-én Kék...

— Napár. Csütörtök, október 25. Kri... — Napár. Csütörtök, október 25. Kri... — Napár. Csütörtök, október 25. Kri...

Szerkesztői posta. Felső-Dabas Közönlük... Szerkesztői posta. Felső-Dabas Közönlük... Szerkesztői posta. Felső-Dabas Közönlük...

TÁVIRATOK.

(A „Debreczen” sajtó tudósítójától.)... (A „Debreczen” sajtó tudósítójától.)... (A „Debreczen” sajtó tudósítójától.)...

A magyar delegáció.

Bécs, (Érk. d. u. 3 óra 25 perc... Bécs, (Érk. d. u. 3 óra 25 perc... Bécs, (Érk. d. u. 3 óra 25 perc...

A meglőtt gróf temetése.

Buziás. (Érk. d. u. 3 óra) Gróf... Buziás. (Érk. d. u. 3 óra) Gróf... Buziás. (Érk. d. u. 3 óra) Gróf...

Az osztrák delegáció.

Bécs. (Érk. d. u. 3 óra 25 pcor.)... Bécs. (Érk. d. u. 3 óra 25 pcor.)... Bécs. (Érk. d. u. 3 óra 25 pcor.)...

Francia ügyek.

Páris. (Érk. d. u. 2 óra) A ka... Páris. (Érk. d. u. 2 óra) A ka... Páris. (Érk. d. u. 2 óra) A ka...

Vasuti személyvonatok menetrende.

Indulás: Budapestre, Czeplétre Nagyvárada... Indulás: Budapestre, Czeplétre Nagyvárada... Indulás: Budapestre, Czeplétre Nagyvárada...

Felelős szerkesztő: GÁSPÁR IMRE. Kiadó KUTASI IMRE.

